

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 17 Ianuarie st. v.

Di de di primim din desbaterile asupra proiectului de lege militară nouă elemente pentru reflexiuni politice, care sînt strîns legate de interesele românești.

Nu ni-se va lua prin urmare în nume de rău, că de atâtea-ori ne-am ocupat la acest loc cu discuțiile parlamentare asupra acestui proiect.

Cuvîntarea dlui Ludovic Mocșary din ședința casei deputaților dela 22 Ianuarie ne sîlesce să ne ocupăm nițel și cu ceea-ce a ținut onorabilul reprezentant al fraților noștri dela Caransebeș, ca unul ce stă singur în dieta Ungariei cu scirea și învoirea cetățenilor ei de naționalitate română.

În Nrul nostru de Vineria trecută am adus în extras ideile, pe care dl Mocșary a aflat cu cale a le enunța în discuția generală asupra proiectului ce este menit a reforma sistemul de apărare al monarhiei austro-ungare. În liniamente generale ideile dlui Mocșary au fost numai două: Nu ne trebuie armată comună și nu ne trebuie limbă germană.

Cine a audiat sau cetesce vorbirea dlui Mocșary, modul în care el a plecat pentru armata națională maghiară și contra instrucțiunii în limba germană, va sta oare-cum mirat și nu va mai cunoaște din Kossuth-istul ortodox de acum pe apărătorul naționalităților dela alte ocazii.

Di L. Mocșary, desconsiderând cu totul monarhia și interesele ei, enunță, că a menține limba germană în armată înseamnă a ne supune supremației unei limbi străine, dar' nu află între învățarea limbii germane prin Maghiari nici o analogie cu învățarea limbii maghiare prin nemaghiari.

Pentru Maghiari după d-sa este o nedreptate, când în interesul siguranței și a puterii de apărare a monarhiei se impune tinerilor lor să învețe limba germană, dacă voesc să devină ofițeri în armata comună, ear' pentru naționalități este lucru de sine înțeles, este a-și servi propriile interese, când „în-vața limba națiunii politice, în al cărei stat trăiesc“.

Așa vorbesce singurul Maghiar, cu care credeam, că ar fi cu puțință să ne înțelegem! Așa vorbesce acela, care reprezintă în dieta Ungariei pe urmașii grănicerilor bănățeni, ale căror sentimente tradiționale de alipire către monarhie și armata austriacă sînt cunoscute pretutindena.

Nu scim din ce motive a simțit dl Mocșary trebuința de a face enunțările, pe care le-a făcut. Credem însă, că le-a făcut, pentru a da expresiune convingerii sale, ear' nu după-cum cred foile guvernamentale, pentru a-și recăștiga grația și bunăvoința tovarășilor sei de luptă din tabăra Kossuth-istilor.

Nu putem crede, că d-sa, care pentru a rămâne consecuent cu principiile sale a suferit excomunicarea din partidul, cu care a luptat patruzeci de ani, să facă numai din considerațiuni tactice astfel de enunțări. Căci bine va fi sciind d-sa, că ele îi pot înstrăina simpatia, de care se bucură la naționalități și la aceia, care l-au trimis în dietă, de unde tovarășii sei de luptă de mai înainte l-au scos.

Di Mocșary sigur a știut, că ceea-ce a susținut în ședința dietei dela 22 l. c. nicăiri nu va produce impresiune mai rea decît tocmai între alegătorii sei dela Caransebeș. Ear' acest efect al intervenirii sale sigur nu l-ar provoca numai de hătărul șovinistilor din stînga extremă, dela care puțin are de așteptat, dacă convingerea sa nu l-ar sili să o facă.

În vederea onorabilității politice a dlui Mocșary respectăm și enunțările, pe care le-a făcut cu acest privilegiu, deși trebuie să declarăm cu toată hotărîrea, că ele nici cătuși de puțin nu constituiesc părerea poporului românesc și ale partidului, căruia aparțin alegătorii d-sale.

Mulți dintre aceia, care nu cunosc raporturile constituționale cu totul anormale, în care se găsește astăzi Ungaria, nu vor înțelege anomalia, ca un deputat să vorbească în parlament în contra vederilor politice ale mandatarilor sei.

Mulți dintre aceștia nu ne vor înțelege nici pe noi, când dicem, că deși ne-a făcut impresiune foarte rea vorbirea dlui Mocșary, deși o credem chiar contrară intereselor monarhiei și intereselor românești, deși nici un Român cu sentimente naționale — și cu atât mai puțin alegătorii dlui Mocșary — nu vor pute consinați cu d-sa în cestiunile de sub întrebare, acest debut al lui nici nu ne surprinde, nici nu ne predispozează contra d-sale, ci d-sa va rămâne pentru noi și, așa credem, și pentru alegătorii sei, tot ceea-ce a fost și până acum.

Dar' acest lucru nici-decum nu e greu de înțeles, dacă ne reamintim condițiunile și împrejurările, sub care a fost ales dl Mocșary.

„Scim prea bine, că pozițiunea politică a d-tale alta este decît a partidului nostru național, și dacă noi totuși depunem în mîin d-tale mandatul ceroului nostru, noi prin aceasta atît de puțin părăsim a noastră proprie pozițiune, cît de puțin ne trece prin mîinte a cere, că d-ta să părăsești pe a d-tale. Motivul conducător pentru noi la această manifestare de încredere este: a-ți presta în parte tributul recunoștinței noastre. Pentru aceea te rugăm să primești în cel mai amical mod mandatul ce-ți oferim din acel sentiment. Noi din a noastră parte lăsam deplin probatului d-tale simț de dreptate, înțeleptei d-tale judecăți și curatului d-tale patriotism, a reprezenta în legislațiune cauza — nu a noastră, ci a patriei.“

Astfel a încheiat comitetul electoral din Caransebeș adresa sa dela 14/26 Maiu 1888, prin care a oferit domnului Mocșary mandatul seu.

„Trecem cu vederea, că partidul național român nu mai are ce să caute în parlamentul din Budapesta, cîtă vreme nu poate să intre cu onoareă covenită în el. Am ținut însă totdeauna să se știe, că noi Românii combatem politica națională maghiară, nu facem însă politica națională românească, ci avem în vedere interesele statului, ale patriei comune, ale tuturor popoarelor din regatul ungar, interesele monarhiei, care sînt identice cu ale poporului român.“

„Acesta e adevărul important, pe care l-au accentuat frații noștri din comitatul Severinului, când n-au trimis în parlamentul din Budapesta nici pe un aderent al programului național român, nici pe un Român, ci pe un concetățean de altă naționalitate, care s'a distins prin hotărîrea bărbătească, cu care a susținut totdeauna principiile de toleranță națională și de egală îndreptățire, care nu va susține acolo în parlament cauza Românilor, ci cauza tuturor celor nedreptățiți, care este cauza patriei comune.“

„Noi Românii, care reprezentăm în statul ungar cauza toleranței față cu intoleranța actualului regim, numai astfel puteam să dispunem de acel mandat, pe care nici noi înșine nu voiam să-l folosim, nici guvernului nu voiam să-l lăsam.“

Așa diceam noi în Nrul dela 18/30 Maiu 1888, apreiând alegerea din urmă dela Caransebeș.

Dicem și acum, că din punctul de vedere al politicii partidului național românesc este cu totul indiferent ce ținută observă ori va observa dl Mocșary în cestiunile concrete, care se desbat în dietă.

produce dispoziția aceea ce o numesc Neamul Stimmung? Goethe a scris de mult despre Ruysdael; Claude Loraine, Bonema, Rottmann ș. a. ș. a., vorbesc din operele lor împotriva acestei exclusivități a lui Lessing.

Peisagiul este manifestarea realismului modern în pictură. *) Lessing nu prețuiesc nici pictura istorică, când ea nu are de scop frumseța. Ear' despre colorit vorbesce la un loc din fragmentele rămase la Laocoon: „Dacă e drept, că artistul poate merge de-a dreptul spre țința sa cu toată libertatea ideilor, când greutățile coloritului nu-l distrag; dacă e drept, că în desemnurile celor mai buni pictori găsim un spirit, o viață, o libertate, o gingășie, cum nu se află în picturile lor; dacă e drept, că peana și creionul produc lucruri, pe care penelul nu-i în stare să le facă; dacă e drept, că penelul poate produce cu un licid lucruri, pe care nu le poate realiza, cel-ce are să menageze mai multe vâpseli, mai ales în oleu: eu întreb, dacă cel mai admirabil colorist ne poate despăgubi pentru toate aceste pierderi, dacă nu ar fi de dorit să nu mai fi fost inventată arta vâpselii de oleu“. Cum vedem, Lessing

*) Motivarea adăscită a plăcerii estetice ce ți-o pricinuiesc natura, peisagiul, nu o putem da aici. Îndreptăm pe cetitor la Schopenhauer, Welt als Wille und Vorstellung, cartea a III-a și la cartea lui Hieronimus Lorm, Der Naturgenuss, care, după socoteala lui Hartmann, este o completare a filosofiei lui Schopenhauer și e scrisă așa, că s'a putut publica și într-o „bibliotecă de salon“.

„Revoluționarii“

II.

Dacă „Neamul“ nu știe și nu vrea să știe de alarma ce o dau compatrioții noștri despre marea revoluție română, ce trebuie să susținem noi despre înșinuările și alarma ce o fac compatrioții noștri?

Poporul român a avut în toate împrejurările vieții sale politice și culturale ca punct de razim: Tronul.

Nu mai Tronul! Ear' încreșt în Tron, poporul român s'a dus pe calea cea mai sfîntă, mai dreaptă și mai sigură. Toate uneltirile, de ori-ce soi, între noi Românii nu au prins rădăcini.

Am pute presupune, nu putem însă crede, că consilierii, care se află în giurul Tronului, să fie niște informatori falși prelîngă acela, care și-a pus încrederea într'înșii. Ear' dacă totuși se poate întîmpla una ca aceasta, ceea-ce numai în extremis putem admite, atunci aceia se înșeală numai pe ei înșiși, dar' nici decît pe acela, care privesc în toate popoarele care se află sub gloriul său sceptru tot atîta fii, care sînt în stare a aduce la vremuri de nevoie ori-ce sacrificii s'ar recere pentru patrie și Tron.

În cele din urmă noi Românii, prelîngă toate uneltirile tainice, sîntem considerați din partea Tronului așa după-cum trebuie să fim considerați. Și poate-că noi sîntem de vină, dacă nu ne bucurăm de mai multe favoruri de cîte posedem astăzi.

Ear' cauza este lupta continuă ce există între noi.

De această luptă folosindu-se inimicii noștri, ne și fac în multe imposibili.

Și cu toate aceste sînt priviți ca rei patrioți și ca revoluționari!!

Revoluția română, — așa se dice, — se pregătește în un mod atît de ascuns, încît nici nu-i trece omului prin mîinte cum lucră Românul!!

În convenirile lor sociale, Românii nu se ocupă de altceva, decît despre modul, cum ar pute scăpa de jugul Maghiarilor; cum ar pute mai cu înlesnire pune temelii marelui imperiu daco-român și pe scurt, cum s'ar pute desface cu totul tot de legăturile lor politice cu imperiul austro-ungar.

Se întîmplă, — precum s'a întîmplat, — că un Român caută prin capul unui executor, — și iată auzi de toate părțile vorbind și scriind, că Românii se răscălează.

Se întîmplă, că gendarmii neli-nișesc pe pacinicii locuitori ai vre-unei comune române, și iată revoluția se pune la cale.

Vin, precum au venit, proclamațiile irredentiste pe la preoți, învățători și advocați români, și auzim țipete și vaiete, că patria e în pericol.

Toate aceste se întîmplă din deosebite motive politice secrete și adese-ori cu intențiunea și scirea guvernului unguresc.

Dar' și noi încă scim cum se pot pune lucrurile la cale, și chiar aceea este cauza causerum pentru-ce noi Românii rămânem răci și străini față cu tot ceea-ce este străin de afacerile noastre publice românești. Și noi scim, că așa și numai așa este bine. Pentru-că dacă ne-am lăsa seduși din partea agenților provocatori, atunci steaua viitorului nostru ar apune, ba de mult, de foarte mult timp ar fi apusă.

Noi și revoluționari!!

Ne cuprinde mirare, de unde vine o astfel de însinuire. Trebuie să ne pipăim noi pe noi, să ne căutăm pulsul, să ne batem templele, să vedem cu ochii, că oare trăim, oare aievea se vorbesce despre noi aceea despre ce nu scim noi și nici că este înăscută în firea noastră românească, și numai după aceea să dicem: nu este adevărat ceea-ce se presupune despre noi.

Noi, popor lipsit de arme, lipsit în ceea-ce se ține de partea materială, — care este cea mai esențială, — din ce se recere la o revoluție, noi și revoluționari!!?

Și cu toate aceste sîntem prezenți lumii ca revoluționari!!

Așa e, sîntem prezenți și arătați cu degetul ca revoluționari, pentru-ca cu atît mai ușor inimicii noștri se-și spele înaintea Tronului păcatele ce au comis cu revoluția lor dela anii 1848 și 1849 și presiunea lor dela 1866. Pe ruinele noastre voesc a se ridica vrășmașii noștri.

Prin lingușirile lor voesc dușmanii noștri, ca să depărteze pe poporul român dela sînul Monarhiei, înșinuându-se pe dîinșii de cei mai dinastici, de cei mai credincioși și mai supuși cetățeni ai monarhiei.

Acesta însă nimic nu ne strică și nimic nu ne genează.

Programul nostru în acest punct este: Tron, patrie și națiune.

Vom și rămâne credincioși acestora.

Ear' dușmanii noștri le vom dice: zadarnice sînt opiniile lor. Din sărită nu ne veți scoate!

FOIȚA „TRIBUNEI“

Laocoon.

— Notițe. —

De

G. B. Duică.

(Urmare.)

4.

Lessing alege dar' un exemplu, la care se poată discuta real, intuitiv cestiunea egalității, potrivirii, identificării poeziei și artelor plastice. Nu-i drept, dice el, că Laocoon suspină pentru-că ar avea un suflet mare și că altfel ar sbiera. Avem probe, că și la Greci sbierau și sufletele mari. Alt motiv, nu cel etic, l'a îndemnat pe artist să ne prezente pe Laocoon suspinând. Motivul trebuie să fie tocmai deosebirea dintre poezie și arta plastică. Și anume, arta aceasta plastică, adică produsele ei le vedem. Impresiile ei le primim prin organelul vederii, deci ea nu poate să ni-l offenseze, ea alege motive frumoase, frumseța este suprema lege a ei. Era la Greci, ear' pentru Lessing ce au făcut artiștii greci este dogmatic necesar să facă toți artiștii, o greșală, ale cărei consecuențe ar despoia muzele de multe opere splendide. Pentru noi nu există sentiment, care să nu fie „etic“; este altă cestiune apoi cîtă valoare vor avea ele, cît se vor folosi artiștii de ele, în ce măsură vor avea în operele lor. Astfel noi nu mai desprețuim nimic, ci ne sili-m să înțelegem tot, chiar și când impresiile

nu ne mulțumesc. După Lessing însă, nu-mai frumseța îi poate produce o impresie plăcută, numai ea te poate înveseli mulțumii. Idealul lui este frumseța formelor, a liniilor, un ideal gol, fără de cuprins. Unde poți găsi acest ideal? Numai la om. Și atunci ce se întîmplă cu alte motive ale artei? Le desconsiderăm. Spre pildă peisagiul, în care artistul nu ar avea privilegiu să idealizeze, unde el zugrăvesc natura moartă și lucră numai cu ochiul și cu mîna. Lessing nu prea înțelegea natura. Lui Kleist i-a ținut odată: „Dacă d-ta vrei să te distragi, mergi la cîmp, eu merg la cafenea“. Altfel sîntem noi moderni. Dragostea noastră pentru natură este conșcie, este caracteristică. O înțelegem, natura, cu ajutorul științelor naturale și nu ni-s'a răcit sentimentul. E sentimentul copilului față cu mama. O studiem și o iubim, o descriem și o zugrăvim. Rămăa cineva nemîșcat în fața descrierilor lui Byron ori Goethe. Și cui nu-i place să se așeze în fața peisagiului, să se cuprindă de sentimentul, pe care artistul a voit să-l însușe tabloului seu? Și căruia om mai înțelege totuși nu-i place să caute punctul de vedere, în care s'a pus artistul, când și-a concentrat petrite, arborii, verdețea, uscăturile, apa ș. a. Cui nu-i place să studieze, cum și până la ce grad a înțeles artistul acele legi ale perspectivei, fără de care el nimic nu poate produce? Cui nu-i place să urmărească în combinațiile de lumină și umbră și de colorit felul și virtuositatea, cu care el știe reproduce aparițiile atmosferice, cu ajutorul cărora

sing nu se sfîșie de nici o concluzie, e îndrăgnea, ca în toate, dar' astăzi îndrăgnea aceasta nu i-ar face nimenui cîine. Atunci cu ce materiale puteau lucra esteticii? Căletoarele se făceau greu, cele-ce le-a făcut el, Lessing, până la scrierea lui Laocoon, i-au lăsat puține impresii; muzele și meșteșugul atît de perfect și general al copiei nu-ți mijlociau reproducțiile și înmulțirea exemplarelor ca astăzi. Winckelmann s'a făcut catolic, ca să poată trăi în Roma și să poată deschiide neamului seu și lumii comorile artei antice, să dea material de studiu și de gândit esteticeilor și să primească gustul societății. Acest gust decît al societății este altă pricină a unilateralității ce am discutat mai la vale. Când producția era ca vai de ea, cum nu s'ar fi inspirat Lessing atîta de arta grecească, care e plină de putere productivă, completă, perfectă, lămurită? Ea venia din noianul vremilor, ca o rădă într'un întunec, unde abia se arătau niște lucruri. Lessing a mers după ea, uitând altele, unilateral. Și apoi nu-i drept, observă un biograf, că în anumite vremuri numai unilateralitatea poate sparge drum? Astăzi din dreptate altui biograf, englez, când scrie: „Să nu mai spunem, că frumseța formelor ar fi singurul ori suprem scop al artei. Despărțită de lumea internă a luptelor și a păcii, a încântărilor și a disperării, ea ne-ar pute pricinui numai o plăcere momentană; ea primesc o valoare vecinică, când este numai mijlocul, prin care se manifestează ceva mai important, mai plin de interes trainic. Sculptorul ori pictorul,

care se mulțumesc cu imitarea liniilor frumoase, se află numai la pragul artei. Dacă vrea să fie mare, trebuie să fie stăpînit de o idee mare, de o idee, pe care o poate încorpora cu toată puterea și curățenia ei caracteristică prin genul seu sublim și cultura lui perfectă“.

Astfel noi nu mai putem mîrgini ca Lessing materialul artei. Și nici n'ar fi de folos. Geniul și talentul nu se gîndesc la reguli, când creează. El stă în fața lumii în acea stare de contemplație, pe care Schopenhauer o numesc starea „sîntenței trecătoare“ și în care puterea intelectului lui superior, emancipat de „vointă“, surprinde adevărurile eterne, le scoate oare-cum din legătura lor cu „lumea mare“ și „lumea mică“ și le talmăcesc prin forme reale, naturale, imitînd natura, cum se dicea și pe vremea lui Lessing, dar' și întrecîndu-o. Până aici nu putem da legi, dar' ne putem sili numai să înțelegem, cum cum a creat geniul și talentul. Nici Lessing nu dă, și spune mai de multe ori, că nu poate da, căci cine știe dacă mîne-poi-măne nu-l va da de minciună vre-un geniu? Accentuez această temere a lui Lessing. Ea ne dă la cetire la Laocoon mijlocul de a ne lămuri despre unele pasaje, în care s'ar păre că Lessing se ocupă cu altceva, nu cu mijloacele tehnice numai, prin care poeziei și picturii îi este posibil să realizeze cele mai pline de efect opere. Spre pildă la Laocoon, poetul a putut povesti despre sbieretele lui, el poate înșira unele după altele cîte momente vrea ori cîte i-se

Apoi scim și noi ce intenționați și cu înscenarea revoluțiunii române și cu înșinuările ce le faceți de: „revoluționari.”

O mișcare revoluționară română v'ar veni foarte bine! Și așa este prea multă piele de Român. Cu înscenarea revoluțiunii române s'ar mai curăți puțin țeara de „agitatori.” Am mai vedea furcile în capetele satelor și în crucile drumurilor. Ear' voi? Voi ați dobândi tot aceea ce aiurează fantasia voastră.

Și oare bine este așa? Sau bine ar fi cum cugetați voi, că numai așa ar fi bine pentru viitorul patriei?

Nu ar fi bine, pentru-că am vedea sate și orașe prefăcute în cenușă; am vedea părinți lipsiți de cele mai scumpe odrasle ale lor și am vedea ființe nevinovate lipsite de adăpostul și sărutările părintești.

Nu ar fi bine, pentru-că am vedea cădând jertfe cei mai nevinovați oameni, atât dintre Maghiari, cât și dintre Români; dar' am vedea țeara jăfuită dela un capăt la altul, spre binele și bucuria tâlharilor, ba am ajunge acolo, încât și puțină cultură, de care ne bucurăm cum ne bucurăm, înapoiată fiind și sdruncinată, ba aproape ajunsă la perire.

După toate aceste revoluții nu este bună nici pentru una dintre naționalitățile Ungariei, pentru-că prin dinsa se slăbește numai monarchia și dăm prilegiu inimiilor nostri externi de a ne cunoaște în părțile noastre slabe.

Ear' adevăratul prilegiu îl putem da singur și numai Rusiei, care cu adevărat s'ar bucura de neobișnutele noastre. Și precând noi toți am perde... Rusia ar dobândi.

Că ce ar putea dobândi Rusia, poate afla ușor ori-și-care om, care voește să afle și să știe adevărul.

În vederea acestora dăcem publicațiilor maghiare: încetați cu înșinuarea de rea credință a revoluțiunii române. Nu dați prilegiu pacincilor Români — a se ocupa cu atari cestiuni periculoase și pentru noi și pentru poporul maghiar. Nu vă ocupați cu atari înșinuări, care nu vi-le crede nime. Căutați mai cu seamă modul de alipire și de înțelegere atât cu Românii, cât și cu celelalte naționalități, deoarece ne numai buna înțelegere și pacea frățească vor ridica nimbul patriei și respectul ce datorim Tronului.

Nu ne veți asculta, asupra voastră va căde blăstemul următorilor nostri și ai voștri!!

Idealul nostru comun trebuie să fie frățietatea. Pe baza frățietății vom fi puternici în și afară de patrie. De va domni „neînțelegerea”? supuși vom fi neîncerdării și vecinicii uri spre ruina și răul patriei!!

Aceste le adresăm cu deosebire publicisticilor maghiare, care este chie-mată mai mult decât guvernul a con-lucra la îmbunătățirea relațiilor între Români, Maghiari și celelalte naționalități.

Ear' confrăților nostri români le dăcem: Fiți pe pace, după-cum pe pace ați fost și până acum. Feriți-vă de agenții provocatori și nu vă încredeți în vorbele dulci ce vi le pot adresa la diferite ocazii reușitoarei noastre.

par de lipsă, dar' artistul nu poate. Pe pânză ori în peatră nu poți fixa decât un moment, pânza și peatra nu te lasă, ci te mărginesc astfel în tehnică. Libertatea poetului o pot pismul artiștii, au drept. Artistul trebuie să fie cu multă băgare de seamă ce moment alege; el nu poate fi nici prea repede transitoric și trebuie să fie pregnant; din el să poți ghici ce a trecut și ce va urma înainte și după momentul fixat; poetul, mai norocos, își poate înșira toate aceste momente; cele mai puțin plăcute le prepară ori le domolesc prin grabnică aducere a altor momente dulci; furia și veselia pot sta la el unele lângă altele, pentru-că se succed; spațiul artistului plastic îi pune marginii mai stricte.

Astfel ne apropiem de formularea ideilor ce le demonstrează Lessing treptat, din exemple. Capitoul al XVI-lea le cuprinde cu vorbele acestea. (Să 'mi-se îngăduie acest citat mai lung, este unicul citat, prin care apuc pe dinainte traduceri).

„Dacă este drept, că pictura se folosește la imitațiile sale cu totul de alte mijloace sau semne, decât poezia; adică ea se folosește de figuri și colori în spațiu *), ear' aceasta de tonuri articulate în timp; dacă este incontestabil, că

*) Ală dovadă, că Lessing s'a gândit mai puțin la artă și mai mult la poezie, este și aceasta. Sculptura și pictura, așa cum le înțelegem noi, două arte deosebite, le cuprinde el sub numirea „pictură”, ca și-cum s'ar putea cuprinde sub o rubrică toate legile picturii cu ale sculpturii. „Nu-i critică”, spune Hettner, „să trecem cu vederea erorile lui Laocoon”.

Din faptele și vorbele voastre se vede, că noi suntem popor de ordine, popor, care și în cele mai sinistre împrejurări ale vieții ne scim astempăra. Ear' inimicii nostri se știe, că elemente revoluționare nu există în sinul poporului român. Ear' aflându-se oamei, care se nu vă creadă, îndrumați-i ca să vedească pe cei-ce sunt revoluționari, nu cu vorbe goale, ci — cu fapte.

I. M.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 17 Ianuarie st. v.

Demonstrațiunea studenților maghiari.

Alaltăieri s'a ținut în reduta din Budapesta meetingul studenților maghiari din țeară în contra proiectului de lege militară. Cu toate-că diarele maghiare scrise în limba germană susțin, că acela a decurs în toată liniște, din foile maghiare neașe aflăm, că acela a fost foarte sgomotos și studenții și deputații dietali ce erau de față nu mai slăbiau din atacuri, care de care mai vehemente, la adresa armatei comune. Dintre deputații dietali erau de față: Irányi, Ios. Madarász, Ludovic Mocsary, (pe care tinerimea l'a aclamat cu insulfetire), Blasiu Orbán (în costum național), Ferdinand Horánsky, bar. Ivor. Kaas, Fr. Fenyevessy, Iuliu Lukács, Iuliu Justh, Carol Szalay, Emeric Szalay, Emeric Hollaky, Stefan Bornemisza, Lud. Meszlényi, Carol Reviczky (în costum național), Iuliu Lits, Fr. Petrich etc. Discursurile principale au fost rostite de deputați dietali și anume de președintele adunării Geza Polonyi, care de asemenea purta costumul național maghiar, și de Daniel Irányi. Adunarea a acceptat proiectul de rezoluțiune, pe care publicul cetitor îl cunoaște din numărul de ieri al ziarului nostru. La 1 oară d. a. s'a înprăsciat tinerimea, cântând cântecul lui Kossuth. Înaintea statuei lui Petőfi s'au cântat apoi poeziile naționale „Hymnus” și „Szózat”. La 8 oare seara tinerimea s'a întrunit la un banchet, la care a participat o mulțime de deputați opoziționali. Musica țigănească, se înțelege, nu a lipsit dela banchet. Aici s'a cetit mai întâiu o depeșă a revoluționarului Kossuth, care a fost urmată de „Ejlen”—uri sgomotoase și de cântarea faimosului cântec „Kossuth Lajos azt izente...” Acesteia a urmat un toast pentru regele, după care imediat s'a toastat pentru Kossuth. Banchetul s'a terminat la 11 oare. O mare parte a tinerimii a cutrierat apoi străzile cântând și sbierând și nevoind să bage în seamă pe panduri, care își dădeau toată silința de a-i înprăscia. Astfel s'a terminat demonstrațiunea și dinum-danum-ul domnișorilor maghiari. Vom vedea, care va fi efectul.

Austro-Ungaria și Rusia.

Manifestațiunea ziarului „Journal de St. Pétersbourg” despre caracterul pacinic al politicii rusești, pe care am înregistrat-o și noi zilele trecute după o semnalare telegrafică, are următorul text: „Dacă ne aducem aminte de articolii neliniștitori, pe care o parte

semnele trebuie să aibă un raport acomodat cu ce înseamnă ele; atunci semnele aședate unele lângă altele nu pot exprima decât obiecte ce stau unele lângă altele ori ale căror părți stau unele lângă altele, ear' semnele, care urmează unele după altele, nu pot exprima decât obiecte ce urmează unele după altele sau ale căror părți urmează unele după altele.

„Obiectele, care există unele lângă altele sau ale căror părți sunt unele lângă altele, se numesc corpuri. Prin urmare corpurile cu însușirile lor vizibile sunt adevăratele obiecte ale picturii.

„Obiectele, care se succed sau ale căror părți se succed, se numesc în genere acțiuni. Prin urmare acțiunile sunt adevăratul obiect al poeziei.

„Dar' toate corpurile nu există numai în spațiu, ci și în timp. Ele durează și pot apăre în fiecare moment al duratei lor altfel și în altă legătură. Fiecare din aceste apariții și combinații momentane este efectul alteia precedente și poate fi pricina alteia următoare și astfel centrul unei acțiuni. Prin urmare pictura poate imita și acțiuni, dar' numai indicându-le prin corpuri.

„De altă parte acțiunile nu pot exista dela sine, ci trebuie să fie dependente de anumite ființe. Întrucât sunt aceste ființe corpuri sau sunt scotite de corpuri, poezia descrie și corpuri, dar' numai indicându-le prin acțiuni.”

(Va urma.)

a presei... la i-a publicat în... iarna trecută și car... piniei publice atâta grijă și agitare, trebuie să ne simțim cu atât mai mulțumiți în fața observării, că în sfârșit a intrat o părere mai sănătoasă și mai liniștită asupra lucrurilor. Într'un nou articol al ziarului vienez „Reichswehr” aflăm vre-o câteva cuvinte, care puteau să pună pe gânduri pe acele foi din străinătate, care înainte de asta cu un an bănuiau atât de mult intențiile Rusiei. Organul armatei austro-ungare constată, că atât dela tractatul de Paris încoace, cât și înainte de acel timp, între Rusia și Austria nu a existat nici-odată vre-un conflict serios; află chiar de bine a arăta, că în Rusia preste tot nu poate fi nici vorbă de dorința de a adnexa o parte din teritoriul austro-ungar. E învederat, că aceasta posedă, cât pentru noi, valoarea unui axiom și nu am fi creșut, că preste tot s'ar și putea vorbi despre așa ceva. Foaia din cestiune își exprimă speranța, că în cestiunile, în care există o deosebire de interese între cele două țări, pe viitor vom putea totdeauna să ajungem la o înțelegere, tocmai așa de bine, precum s'a mai fost întâmplat și în trecut. Fie însă cum va fi, aceste sânt simptome, despre care cu plăcere ia omul act. Și noi nu voim decât să accentuăm, că dacă limbajul manifestațiilor de păreri ce se raportează la Rusia, în urma unei aprepări mai corecte a faptelor și măsurilor Rusiei, e pe cale de a se îmbunătăți, în acest limbajiu putea să se scrie tot atât de bine deja cu mult înainte de aceasta. Atitudinea Rusiei a fost înainte de asta cu un an aceeași, care e și astăzi. Ea a rămas neschimbată, și dreptatea ce i-se face astăzi putea tot atât de bine să nu-i lipsească nici în trecut.”

Luxenburg-ul și instituirea unei regențe în Țerile-de-jos.

Starea precară a regelui din Țerile-de-jos, care exclude așa dicend înșănătoșarea deplină a monarchului, a pus în marele principat al Luxenburg-ului întrebarea de drept public, ce are să se întâmple, dacă în Haaga se va pronunța incapacitatea de guvernare temporală a regelui și instituirea unei regențe. După-ce marele principat al Luxenburg-ului e împreunat cu Țerile-de-jos prin uniunea personală, e clar, că regele Wilhelm al III-lea în momentul, când înceată a mai exercia puterea de domnitor în Țerile-de-jos, trebuie să fie absolvat și dela exerciciarea drepturilor de mare-duce al Luxenburg-ului. După drept însă, de vreme-ce Luxenburg-ul e un stat independent, instituirea unei regențe în Țerile-de-jos nu se poate extinde și asupra Luxenburg-ului. Aici ar trebui din contră să se repeteze procedura de drept public, care duce la instituirea regenței. Spre a nu fi surprins de evenimente, guvernul marelui-duce a luat deja toate măsurile, pentru de a putea preda regenta numai decât ducelui Adolf de Nassau.

Alegerea din Paris.

Alaltăieri s'a săvârșit alegerea de deputat al departamentului Seine. Boulanger a fost ales cu majoritate de 80.000 voturi. Scrutiniul abia s'a terminat la o oară după miezul nopții, astfel că de dimineața până noaptea târziu întreg Parisul a stat într-o încordare agitată cum nu s'a mai pomenit la asemenea ocazii.

Despre actul alegerii a primit „Pester Lloyd” următoarele detalii telegrafice:

Alegerea s'a început dimineața la oarele opt. Precum se constată din toate părțile, participarea alegătorilor este foarte viuă. Până la amăziși s'au dăduseră deja două terțialități din alegătorii voturile. Numărul acelor, care se abțin dela votare, este minim. Depunerea voturilor se va încheia la oarele 6 seara, și fiindcă scrutiniul, deși biletele de votare conțin numai numele unui candidat, va da câteva oare de lucru, rezultatul alegerii nu va fi cunoscut înainte de miezul nopții. Votarea e secretă. Persistă necontenit părerea, că Boulanger, deși numai cu majoritatea mică, tot va ieși învingător din urna electorală. Nu este însă exclus, că Boulangiștii, care exploatează reclama electorală în modul cel mai rafinat se înșală singuri pe sine.

S'au instituit 360 de secțiuni, în care votarea decurge, în general luat, în mod liniștit. Abia se aude câte un strigăt. Fiecare alegător depune în urnă câte un bilet frumos împăturat. Înaintea localurilor de alegere

distribue colporteurii bilete de votare între alegători, care, după partidul cărui aparțin, sau le țin spre folosire sau le aruncă. Este caracteristic, că în cele mai multe localuri de alegere padimentul este acoperit cu bilete boulangiste aruncate.

Pe strade este o mișcare foarte viuă, dar' nu prea sgomotoasă. Mai mult se aude losinca boulangistă: „Oh quel malheur, de s'appeler Jacques”.

Candidatul socialiștilor Boulé probabil că va căpăta mai multe voturi decum s'a presupus la început.

Cammelotii boulangiști cutrieră străzile și vând și cinstesc broșuri, icoane și diare cu conținut miserabil.

Dintre lucrători numai puțini votează pentru Boulanger. În clasele inferioare ale populațiunii aderenții lui se compun mai cu seamă din servitori, chelneri și portieri, cu un cuvén, din „straturile bacșipurilor”, cum s'a observat foarte nimerit.

În localurile de alegere abia se va putea întâmpla vre-o conturbare a liniștii, după-ce guvernul a luat măsuri contra eventualei intențiuni a Boulangiștilor de a pune mâna pe urne înainte de alegere.

După oarele 2 d. a. au afișat câțiva caraghioși, care se numesc „fumisti”, apeluri, în care se recomandă pe sine de candidați. Astfel cunoscutul conte smintit Neuville și un anumit Gague, care se recomandă ca candidatul empir-ului republican. Foile republicane propun legi excepționale riguroase contra boulangismului. Așa propun instituirea unui tribunal parlamentar de stat, care să judece asupra ori-cărui fel de agitație contra constituției și să dietze în fiecare cas drept pe deapăsă 10 până la 20 de ani de deportațiune.

Boulanger și statul seu major așteaptă rezultatul alegerii în restaurațiunea „Durand” de pe piața Madeleine, ear' Jacques și amicii sei 'și-au stabilit cartierul general în restaurantul „Laure” din aceeași piață. Între localurile publice, care stau sub pază militară, se numără și opera și toate gările.

Ultimul afiș electoral al Boulangiștilor este o cuitanță oficială a fostului ministru de război Ferron despre suma, pe care a primit-o dela antecesorul seu Boulanger, din fondul militar de dispozițiuni.

Boulanger a vizitat ieri însoțit de interviewer-ul seu permanent, colaboratorul Chinchelle dela „Figaro”, incognito afișurile electorale din întreg Parisul. El s'a exprimat, că este sigur de învingere și a arătat însoțitorului seu o mulțime de scrisori cu bani, pe care i'a primit din toate părțile pentru scopuri electorale. Ieri au mai compus Boulangiștii și o deputațiune de studenți, care a fost primită de Boulanger. Acest fapt este foarte remarcant, după-ce în *quartier latin* între studenți se găsește cei mai vehemenți adversari ai boulangismului.

Liga patriotică, reorganizată de Deroulède în sens boulangistic, formează simburile agenților electorali ai generalului. Deroulède a organizat în apropierea fiecărei secții câte o permanență militară. Membri de ai ligei funcționează în fiecare secție ca bărbați de încredere și controlori boulangiști. Mulțime de lume stă înaintea restaurantului Durand, unde se află comitetul boulangist. Boulanger apare câte-odată la fereastră.

La oarele 9 și 35 min. avea Jacques 33.804, Boulanger 49.383 și Boulé 2237 voturi cunoscute.

La oarele 10 și 45 min. s'au satorit la scrutiniul 296.057 voturi, dintre care 110.632 erau ale lui Jacques și 165.163 ale lui Boulanger. Acum nu se mai îndoaia nimenia, că Boulanger are majoritatea voturilor.

Seara a decurs destul de liniștit. Pe boulevarduri, pe piața operei și pe piața republicii s'a putut observa o mișcare foarte intensivă. Câteva cete cutrierău boulevardurile cântând cântece boulangiste.

CRONICĂ.

Numiri. Ministerul reg. ung. de justiție a numit pe subnotarul dela tribunalul reg. din Lugoj Alexandru Cseresnyés de notar la trib. reg. din Panciova. Mai departe a numit pe practicanții în drept dela judecătoria cerc. din Chezdi-Osorheiu Mateiu Gábor de subnotar la trib. reg. din Panciova, ear' pe practicanții în drept dela trib. reg. din Canjamare Rainer Göttinger l'a numit de subnotar la judecătoria cerc. din Cușteiu. — Ministerul reg. ung. de culte a numit pe Iulia Sinckzy de învățătoare ordinară definitivă la școala elementară de stat din Mocui. — Președintele tribunalului din Dej a numit de servitor de oficiu la judecătoria cerc. din Lăpuș-unguresc pe George Tellman din Sebeș-săseșc.

Cărți de școală. Foaia oficială publică un conspect preste toate cărțile de școală, câte s'au conces de a fi folosite în Țerile coroanei ungare prin ordinațiunea ministerială de dto 20 Decemvrie 1888 a ministrului de culte. Între cărțile românești, care au a se folosi în școlaele elementare, găsim următoarele: 1 Geografia patriei și elemente din geografia

universală, de Ioan Darius, Brașov, 1888, tipografia Ciureu. 2 Istoria Ungariei în legătură cu istoria universală, de Silvestru Moldovan. Brașov, 1887, tipografia Zeidner. 3 Istoria patriei și elementa din istoria universală, de Ioan Darius. Brașov 1888. 4 Economia câmpului și grădinaritul pentru școlaele populare, de George Moian. Brașov 1886. 5. Fisica pentru școlaele populare, de Dionisiu Făgărășan. Brașov, 1888. 6 Elemente de fizică pentru școlaele populare, de I. Darius. Brașov 1888. 7. A-B-C-dar sau antea carte de cetire. Brașov, 1887. 8. Manual de stilistică, de Petru Popescu. Brașov, 1883.

Cărțile sunt a se folosi în edițiile însemnate; alte ediții nouă au să primească o conciesiune ulterioară.

Societatea pentru etnografia Ungariei și-a ținut Dumineca trecută prima sa ședință de constituire sub preșidul lui Paul Hunfalvy. În vorbirea sa de deschidere acesta a accentuat, că societatea exclude politica din sfera activității sale și voește să mijlocească concordia între naționalitățile țării. Adunarea a ales apoi o comisiune pentru redactarea definitivă a statutelor și un comitet compus din următoarele persoane: Paul Hunfalvy, președinte; Aurel Török și Alexandru Havas, vice-președ.; Anton Hermann, secretar; Ladislau Réthy, notar, și Samuil Borovszky, cassier. Foile din Budapesta spun, că până acum s'au înscris circa 200 de membri în societate. Succes bun, dar' noi Românii mulțumim de dragoste dlor Paul Hunfalvy și Ladislau Réthy.

Contra colorilor negru-galbin. În teatrul din Sopron s'a întâmplat zilele aceste, că un oficer de husari, contele Hunyadi, a predat cântărele de pe scenă Maria Honti un buchet cu prime negre-galbine. În acel moment publicul a început a fluera, a bate cu picioarele și a striga „Abzug”, până-ce teatralista a lăsat buchetul și a fugit între culise. Piesa însă s'a jucat până la fine. Directorul gimnasiunii evangelic, în vederea relațiilor încordate din oraș, a interzis studenților cercetarea teatrului, deoarece ce între studenți și oficerii de husari s'au iscat certe din pricina buchetului dat de Hunyadi.

Gimnasiul „Kossuth”. Zilele trecute s'au împlinit 12 ani decând orașul Czegléd a predat „marelui” Kossuth mandatul de deputat al orașului. Această aniversară s'a sărbătorit în Czegléd cu o deosebită pompă și parădă în onoarea exilatului revoluționar. Cu această ocaziune inginerul Ioan Dobos a declarat, că el spendează o sumă de 140.000 fl. ca fond, din care se să ridice și să se sustină un gimnasiu în Czegléd. Acest gimnasiu are să se numească „Kossuth” — *conditio sine qua non*.

Audiatur et altera pars. Dl paroch Teodor Vrázmaș din Borgo-Prund ne trimite o scrisoare, în care declară, că ce a scris „Cunctator” în Nr. 296 al „Tribunei” sânt neadevăruri, scornituri tendențioase și răutăcioase, ear' corectitudinal un calomniator ordinar, până când acesta nu va dovedi cu documente autentice ce a scris. Credincioșii principului imparțialității, am luat notiță de această scrisoare. Dar' rugăm pe dl Vrázmaș să nu uite și alt principiu al nostru: să nu te ocupe de cine a scris, ci de ce a scris. De aceea am fi dorit să-l ascultăm pe dînsul dovedind contrarul, ocupându-se cu faptele.

Sinucidere. Din Orosháza se scrie, că contabilul dela cassa de păstrare de acolo Ignatie Weisz s'a împușcat. „Pester Lloyd” spune, că cauza sinuciderii sânt raporturi familiare. O credem. Un contabil ori cas-sar de bancă se sinucide de obicei din cauze familiare.

1200 fl. perduți. O firmă din Viena a trimis zilele aceste 1200 fl. la o bancă de comerț în Sătmăr. Bani înșe n'au ajuns la locul destinațiunii lor. Cercetarea a aflat, că banii s'au aflat între Dobrițin și Sătmăr. Până acum nu se știe cum.

Sărbarea născerii împăratului german în România. Cu ocaziunea zilei născerii M. S. împăratului Wilhelm al II-lea al Germaniei, s'a celebrat în catedrala catolică din București un *Te-Deum*, la care au asistat toate autoritățile civile și militare. Regele Carol a fost reprezentat de un adjutant al curții. După amăziși a avut loc o recepțiune oficială la legațiunea germană, precum și un banchet, la care au fost invitați toți ministrii.

Dl Ioan Brătianu a primit de ziua numelui seu dela regele Carol următoarea telegramă onorifică: Ziaa numelui, d-le, îmi dă prilegiul plăcut a-ți trimite și din partea Mea și a reginei călduroasele Noastre felicitări, urându-ți sănătate și fericire pentru familia d-tale. Pururea voui păstra o viață recunoscută pentru concursul luminat și patriotic ce 'Mi-ai dat în acel lung șir de ani, în care s'au săvârșit faptele cele mari înscrise ca o fâlnică podoabă în istoria noastră națională. Carol.

Representant al regelui României la căsătoria Arhiducelui Francisc Salvator cu Archiducesa Maria Valeria a fost numit — cum află „Epoca” — Teodor Văcărescu, ministrul plenipotențiar al României la Viena.

Hymen. Dl director al teatrelor din București Ioan L. Caragiali s'a cununat la 8 Ianuarie v. cu d-șoara Alexandrina Bureilly. — Dl C. C. Datculescu din București se va cununa la 19 Ianuarie v. cu d-șoara Virginia Ciuflea.

Confederațiunea statelor balcanice, Cetim în „Românul”. E așteptat în capitală un agitator din Sărbia, care propagă confe-

derațiunea statelor mici din Peninsula-Balcică. Afăm, că îndată-ce va sosi aci, se va forma imediat un comitet național pentru propaganda acestei idei.

Exregina Natalia. Diarele străine sînt informate, că exregina Natalia a luat hotărîrea să se stabilească din nou în București pe la începutul lui Aprilie.

Împărăteasa Frideric, după-cum spune „Figaro”, s'a învîit în urmă să primească moștenirea de 5 milioane franci, care i-s'au lăsat prin testament de ducesa Galbéra. Se știe, că împărăteasa Frideric a sîvîit foarte mult de a primi acești bani.

VARIETĂȚI.

(Tunuri folositoare). Cele dintîi tunuri, care au s'aducă un adevărat folos oamenilor, au s'ie tunurile artileriei italiene din Neapol. Guvernul italian a ordonat, ca acele tunuri s'ie sîședate pe nise caice, ca s'ie bombardeze muntele Paussilepe spre a-l dărîma de tot. Acel munte a cădut pe jumătate, ducînd în prăpastie două palate mari și mai multe case, și este temere s'ie nu pricinuesc alte catastrofe printr-o cădere neașteptată. Tunurile s'au mai întrebunțat cu folos și în America, cînd au bubuit vre-o două luni în jurul unui oraș bîntuit de frigurile galbene.

(Crime oribile.) Este spîimîntător raportul ce a adresat de curînd secretarul societății protectoare a copiilor din Londra camerei lordilor. După afirmările lui se pot număra pe fiecare an în Anglia mai mult de 1000 de copii uciși de propriii lor părinți, care voiesc astfel s'ie se folosească de asigurarea ce au contractat pentru noii lor născuți în cas de moarte.

Suma, pentru care se asigură de obicei un copil, este de o mie lire sterlinge.

Sînt oameni și femei, care fac un fel de tovarășie înșurîndu-se, făcînd un copil, asigurîndu-i viața, uciîndu-l și punînd mîna pe o mie de lire (25.000 franci), pe care i-o împărtășesc între ei.

Chipul de a-i uicide este foarte simplu: Nu-i îngrijesc deloc și-i lasă s'ie moară de foame.

Din public.*)

Mulțumită publică.

În seara zilei de 27 Decembrie a. tr. st. v. corpul învîtătoresc dela școala din Seliște a arangiat o producțiune teatrală împreună cu joc.

Venit curat al acestei producțiuni a fost destinat pentru biblioteca școlii. Cu această ocaziune ne-au onorat cu prezența d-lor următorii p. t. domni, dela care au încurs următoarele contribuții benevole:

Dela: Dr. Nicolau Maier, protopresbiter, Ferdinand Papist, jude reg., Nicolau Henț, not. comn., Dr. Nicolau Calefari, medic, câte 3 fl.; dela: Ioan Droc, protopresbiter în Mercurea, Liviu de Lemeny, protopretor, Moise Brăneș, protopretor în Mercurea, Ioan Popescu, profesor seminarial în Sibiu, Ioan Mircea, paroh în Cața, Petru Indrieș, notar comn. din Vale, George Vraciu, vicenot., Petru I. Comșa, comerciant, Dumitru Roman și Rud. Geibel, forestier, câte 2 fl.; dela: Eliseu Gabor, Valeriu Popovici și Ieronim Mardan, învîtători în Gurariului, Nic. Schitea, Vis. Marcu din Galeș, Ilie Iosof, învîtător în Galeș, Nic. Marcu, Dumitru Florian, cadet în Sibiu, Val. Milea, învîtător în Rod, Ioan Meș, not. în Sibiel, Dan Rodean în Sibiel, Ilie Schitea, Dionisie Aron, Ioan Manta, Ioachim Muntean, parohi în Gurariului, Ioan Ivan, not. comn., Valeriu Pop, adj. not. în Gurariului, Ieronim Mircea, not. comn. în Ibișdorf-săseș, Aurel Milea, notar în Poplaca, Ioan Popa, paroh, Petru Juga, paroh în Tilișca, Bela Michel, pretor, domnișoara Dora Dancăș din Reginari, Rosa Zeller, telegrafistă, Gherasim Cărpinișan, not. în Săcel, Dumitru Popa, Vas. Dădărlat, Dan Cristiu, Daniil Bărsan, Elisav. N. Păligrad, Marin N. Nartea, Nicol. Dtr. Roman, Emil Polenscki, inginer, Nicolau Rechișan, paroh în Galeș, Rud. Kotascku, magistr. farm., Iosif Kőpeczi, Gal Moise, Constantin Hanciu, Petru Roman, Iacob Goșă, Stan Vêlc, Ioan B. Comșa, N. Comă, Ioan Simian, N. Simian, Dumitru Schitea, Dumitru B. Comșa, Bucur Comșa, Oprea Mosora, Nicolae Mosora, Dtru Bloțu, N. Sărbu, N. Lupăș, Ioan Al. Moga, Oprea Șteflea, Dtru Bloțu, Ioan Chirca, Mihail Stănilă și Ioan Nădrag din Vale, Dtru Ghib, Mar. Țintea, Hofmann, ospetar în Săcel, Nic. Platoș din Săcel, I. Ianovici din Tilișca, Iordache Roșca, Dtru Răsoiu, Lupea Bloțu, Dtru L. Bloțu, Ioan Popescu și Ioan Șteflea din Sibiel, Ioan Arsenie din Gurariului, N. Popa, George Bratu și Vas. Iuga din Tilișca, Nic. N. Șteflea, Ioan Comșa și Dumitru St. Banciu, mag. farmacie în Hune-doaară, câte 1 fl.; dela: Ioan Țintea, Ioan Nicoadă, pedagog din Apoldul-inf., Ana Il.

* Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

Popa, Constantin Popa, D. Precup, N. Loj-niță, Nic. N. Dădărlat, I. Dădărlat, Ioan Dubenski și A. Floașu, câte 60 cr.; dela: Ioan Op. Borcea și d-na Gomboș câte 80 cr.; dela: Ioan Vêlc, David Popa, teolog, Dtru Lupea, N. Poșă, Ioan Fulea, Petru Apolzan, Iacob Șteflea, student, Dumitru Tămpănar, D. Țața, Ioan Török, N. Lascu, Opiș Răsoiu, Albert Schuster, Ilie Păligrad, Il. Magian, Op. Soră, Ioan Soră, Il. Soră, Nic. Herța, N. Tămăiașă, Rachila Țifra, domnișoara An. Răuciu, Ioan Herța, Nic. Moisin, Par. I. Simian, Ioan Chi-para, pedagog, Nic. Apolzan, Vas. Mosora din Tilișca, Ioan D. Iosof, pedagog, Maria Lăpădat, Maria St. Banciu, Il. Floașu din Galeș, Dumitru Comșa, Aron Șerb, teolog, Dumitru Iosof, învîtător în Tilișca, Iosif Vester, Vas. Roman, Dumitru Milea, Savu Roșca, Ioan Barb și Ioan Pavel, câte 50 cr.; dela mai mulți câte 40 cr., suma 7 fl. 20 cr.; dela doi înși câte 30 cr., 60 cr.; dela șapte înși câte 20 cr., suma 1 fl. 40 cr.; dela 4 înși 36 cr. și „Societatea junilor” din Seliște 3 fl.

Preste tot a încurs suma de 154 fl. 31 cr., din care subtrăgîndu-se spesele de 23 fl. 19 cr., rămîne un venit curat de 131 fl. 12 cr. în favorul bibliotecii școlare.

Primească deci marinimoși contribuții calduroase și sincerele mulțumiri pentru frumosul sprijin ce ni-l-au dat și cu această ocaziune. Primească totodată și pe această cale cele mai sincere și calduroase mulțumiri ale corpului învîtătoresc stîm. d-soară Iudita P. Indrieș, Ioan Bratu, învîtător în Tilișca, și George Babeș, învîtător în Mercurea, care au avut bunăvoința a ne oferi caldurosul sprijin în pieșele reprezentate cu această ocaziune.

Seliște, 10 Ianuarie 1889.

În numele corpului învîtătoresc:

Aron Gogonea,
în vît.

POSTA ULTIMĂ.

Budapesta, 28 Ianuarie n. Casa deputaților. În ședința de astăzi și-au ținut deputații Műnnich (pentru) și contele Apponyi (contra) discursurile finale. Cel dintîi a fost mereu întrerupt de opoziție; pe cel din urmă, după un discurs de 2½ ore, l-a aclamat cu sgomot întreaga opoziție. Ministrul-presedinte Tisza a vorbit o oră și un pătrar, învîndu-se în discursul vorbirii sale scene, ca și de care nu s'au mai pomenit în dietă. Partidele stăteau față în față cu o agitație sîlbatică pînă-ce ridicarea ședinței a pus în sfîrșit capăt agitațiunii.

Viena, 28 Ianuarie n. La soareau de aseară ce a dat-o ambasadorul german din incidentul aniversării născerii împăratului Wilhelm, împăratul-Rege și Archiducii s'au prezentat în uniformă germană.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 29 Ianuarie n. Deputații Iuliu Horváth, Iuliu Miklos și Dominic Teleki au ieșit din partidul liberal. Înaintea casei deputaților s'a adunat o mulțime mare de popor, care a întîmpinat pe deputați cu cîntece patriotice. Ordinea n'a fost conturbată. Galerile sînt pline de public, deputații au venit toți la ședință. Presidentul declară, că a primit o scrisoare dela Iuliu Horváth, prin care acesta anunță, că respingează la oficiul de vicepresident. Szentkirályi provoacă pe presidentul s'ie deee deslușiri relativ la incidentul de ieri cu detectivii. Presidentul dice, că questura a ordonat aceasta. (Biroul telegrafic și-a uitat s'ie spună de ce incident e vorba. Redac. „Tribunei”) După aceasta i-se dă lui Ugron cuvîntul din urmă. Tinerimea de pe galerii erumpe în strigăte de „éljen”. Presidentul amenință, că va ordona evacuarea galeriilor. Ugron vorbește mai departe. Astăzi va fi votarea în prima cetire.

Budapesta, 29 Ianuarie n. Casa deputaților a primit proiectul de lege militară cu 267 contra 146 voturi.

București, 29 Ianuarie n. Camera a reales pe Lascăr Catargiu de president. Se sperează, că el va primi. Ca vice-president a fost ales Protopopescu în locul lui Blaremburg. Agitația socialistă continuă între populațiunea rurală în mod îngrijitor. În general se regretă, că s'a amînat des-baterea proiectelor de legi agrare, fiindcă aceasta constituie o armă binevenită pentru agitatorii socialiști.

Bibliografie.

A apărut.

Eticheta.

Studiu social, prelucrat după autori străini. Cu luarea în considerațiune a împrejurărilor noastre sociale, de Iosif Ioan Ardelean, preot român.

Arad, 1889. Tipografia archidieceșană.

„Foia Diecesană”. Organ al Eparchiei gr-or. rom. a Caransebeșului. Apare odată pe săptămînă: Dumineca. Anul IV. Nr. 3 dela 15/27 Ianuarie. Cuprinsul: Publicațiune în cauza obligațiunilor pentru desăcîinarea pămîntului. — Proiect de regulament pentru afacerile interne ale consistorului (continuare.) — Caracteristica sfînt. Ioan Botezătorul. — Reliquiile sfîntei Paraschive în Iași. — Cuvînt rostit în preșara zilei onomastice a P. S. episcop diecesan. — Varietăți. — Posta redacțiunii. — Concurse.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 26 Martie st. n. a. c. imobilele lui Carol Székely decătră tribunalul regesc din Brașov.

— 12 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Despot Capitan și 14 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Mihail Ienescescu (în Keszcz) decătră judecătoria cerc. din Lippa.

— 19 Martie st. n. a. c. imobilele lui Francisc Stauffer decătră tribunalul regesc din Arad.

— 16 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Andrei Varga Koritár decătră judecătoria cerc. din Bichiș-Ciaba.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rēmasul după Iuliana Kaisch (din Bichiș-Ciaba) la tribunalul reg. din Bichiș-Giula;

— la rēmasul după Ioan Schieb (din Brad) la tribunalul reg. din Sibiu.

Concurs în provincii:

— Contra Samuil J. Kohn în Detta. Concs. cms. Dr. Ioan Lalloșevici; masa crt. Ivan Osztoics. Term. de ins. 23 Februarie; proced. de licid. 12 Martie n. c.

Posturi vacante:

— Un post de executor la judecătoria cerc. din Nagy-Kőrös. — A se adresa în trei săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Brașov, cu salariu de 500 fl. și 100 fl. relut de curat. — A se adresa pînă în 28 Februarie st. n. a. c. la autoritățile competente.

— Un post de practicant în drept cu diurnă la tribunalul reg. din Pojon. — A se adresa în patru săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de practicant în drept cu diurnă la judecătoria cerc. din Ócsa. — A se adresa în patru săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de oficial de socoată clasa a VI-a la perceptoratul reg. de dare din Cincibiserici, cu salariu de 500 fl. și 100 fl. relut de curat. — A se adresa pînă în 15 Februarie st. n. a. c. la autoritățile competente.

— Un post de magistrat postal în Csorbá (ett. Liptó) prelungă 100 fl. depunere de cauțiune; remunerație 150 fl., paușale 40 fl. și ca amănare 12 fl. — A se adresa în trei săptămîni la autoritățile competente.

Călimdarul zilei.

18/30 Ianuarie.

Julian: Păr. Atanas și Chiril.

Gregorian: Adelgunda.

Soare: răsare 7.29, apune 4.59.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 29 Ianuarie, 8 ore dimineata.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediu lunar 736.1)	Diferența după presiun.	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
736.0	+3.9	-15.6	-2.4 — 15.6	NV

Din țeară, 27 Ianuarie, 7 ore dimineata.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	țaria
Budapesta	765	+ 2.4	V	2
Sătmăr	765	+ 1.0	SV	1
Cluj	767	- 3.3	O	1
Orșova	768	- 5.2	V	1
Timișoara	770	- 0.5	SV	1
Arad	770	- 0.7	SO	3
Panciova	767	- 0.0	V	1

Sosiți în Sibiu.

La 29 Ianuarie n.

Hotel „Neurhrer”. Temesvári, Messer, comercianți din Viena. Auer, comerciant din Budapesta. Contesele Elisa și Ema Mikes din Zabola. Alexandru Kyd, locotenent, Miss Antonia Kyd născută Mikes din Brașov.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Baronul Ludovic Ferenczy, bar. Geza Györgyffy, ambii din Cluj. Musch, voiașger din Schönbau.

Hotel „Habermann”. Iosif Fekete, comerciant din Chezdî-Oșorheiu.

Economic.

O nouă moară artificială în Ardeal.

Moara cu apă a lui S. Vécsei din Cluj se va transforma într-o moară artificială de cel mai nou sistem.

Furnizare de material pentru căile ferate reg. ung. de stat. Camera comercială și industrială din Brașov aduce la cunoștință, că direcțiunea căilor ferate reg. ung. de stat a scris un concurs cu oferte pentru furnisarea materialului de inventar pentru linia care deja a început a se construi Gradișca-nouă—Brod.

Acest material este a se furnisa cel mult pînă la sfîrșitul lunii lui Iunie a. c.

Materialul este a se trimite ori depositului central de materialii în Budapesta, ori depositului de materialii în Agram.

Sînt de a se furnisa:

1. Obiecte de tot felul, pregătite din oțel și fer.
2. Mobile și lucruri de tîmplărie.
3. Lampe, scări, trepte, lucrări de strugărie și rotărie.
4. Stampile, peceți, sigile cu data zilei, clesce de plumb și perforat.
5. Ciasornice, clopote și pompe.
6. Scrinuri de bani, scrinuri de fer pentru bilete și bani mărnați.
7. Funii și perii, apoi instrumente de măsurare.
8. Schimburi: cămăși, învîlitori de pat, țoale.
9. În urmă tot felul de alte articole și anume: roabe, petri de ascuțit cuțite și sē-curi, lectici pentru bolnavi, corfe de cărbuni, buciune pentru avisări, paturi de fer, butelii, păhare, călimare, gummi, șinoare pentru legatul trimbișelor de avis și altele multe.

Concursul cu oferte va avē loc în 6 Martie a. c.

Informațiuni mai amănunțite se pot căștiga în scris dela camera comercială și industrială din Brașov.

—

Faliment în Craiova. Reuniunea creditorilor din Viena a trimis incunoscințare oficială camerei comerciale din Brașov, că Mauriciu Kummel, comerciant în Craiova, a declarat în 15 l. c. faliment.

—

Fabrica de sticlărie dela Gerresheim. Cetim în „Meseriașul Român”: Consulul american a deseriș într'un raport adresat acum de curînd guvernului ser fabrica de sticlărie dela Gerresheim din Germania.

Gerresheim se află la o distanță de câteva mile de Düsseldorf și are o populațiune de 3000 locuitori.

Unii ție, că Gerresheim nu este decăt o fabrică de sticlărie, ear' alții afirmă, că fabrica de sticlărie formează orașul.

Ori-cum ar fi situațiunea acestui oraș—fabrică sau acestei fabrică—oraș, este admirabilă din punct de vedere al intereselor și prosperității fabriciei.

Împrejurimile fabriciei cuprind o cantitate enormă de nēșip galbin și alb, material excelent pentru fabricațiunea sticlăriei, — și mijloacele de comunicațiune mai cu seamă din punct de vedere al exportului sînt de învîdat.

Fabrica produce zilnic aproximativ 200 de mii de butelii, — și expedează în fiecare săptămînă numai în America 300 de mii pînă la 500 de mii de butelii.

Acum de curînd a contractat cu cunoscuta societate „Apollinaris” furnitura a 19 milioane de butelii, obligîndu-se s'ie le predee în termen de un an.

Exportațiunea buteliilor (pentru vin) a luat în anii din urmă un avēnt foarte mare, din caasă, că vinul de Rin și de Mosela nu se mai exportează în butelii, cum se făcea pînă acum. Exportatorii au găsit, că este cu mult mai practic s'ie-l expedeze în vase și s'ie-l umple în sticle la locul de destinațiune.

Numărul cel mai mare de lucrători, care se întrebunțează în fabrica dela Gerresheim, este de 3000, adecăt toți locuitorii orașului, și cel mai mic de 1800. Un mare număr de femei se întrebunțează la ambalajul buteliilor.

În depozitele fabriciei se găsesec de regulă 5 milioane de butelii.

Prețul mărfurilor.

Țîrgul de rimători în Steinhagen. În 27 Ianuarie n. s'a notat: unguresci bătrîni 60 — cr. pînă 50 — cr. unguresci grei, tineri 52 — cr. pînă 52 ½ cr. de mijloc 52 — cr. pînă 52 ½ cr. unguri 49 — cr. pînă 50 — cr. marfă țărănească, gr. 49 — cr. pînă 50 — cr. de mijloc 48 — cr. pînă 49 — cr. unguri 49 — cr. pînă 50 — cr. romănesci, de Bakony, grei 51 — cr. pînă 51 ½ cr. transito, de mijloc — cr. pînă — cr. transito usori — cr. pînă — cr. transito sērbesci grei 48 — cr. pînă 49 — cr. transito de mijloc 47 — cr. pînă 47 ½ cr. transito usori 44 — cr. pînă 46 — cr. ingrășați cu ghindă — cr. pînă — cr. per 40 compenți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 24 Ian. 1889.

Sămîntă	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	pînă	dela	pînă	
Grâu				
Bănățenesc, nou	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	7.40	7.50	—	—
Grâu de Pesta	7.35	7.55	—	—
Grâu de Alba-regală	7.40	7.60	—	—
Grâu de Bácska	7.40	7.60	—	—
Unguresc de Nord	7.25	7.45	—	—
Sămîntă, vechi ori nouă	Sotul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	pînă	
Șăcară				
Orz	Nutret de vinars	70—72	6.50	5.70
	de bere	60—62	5.60	5.90
Ovăș		62—64	6.15	7.00
Cucuruz (porumb)	bănăț.	64—66	7.35	5.50
	de alt soi	39—41	5.15	3.60
Hrîșcă		75	4.70	4.75
		73	4.70	4.70
		—	5.40	5.70
Grâu	de primă. de toam.	7.42	7.40	7.40
Cucuruz	de toam.	7.58	7.50	7.50
Ovăș	de toam.	5.06	5.07	5.07
	de primă.	7.63	7.65	7.65
		5.27	5.29	5.29
Produse diverse	Sotul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	pînă	
Sem. de trif.	Lucernă ungurescă	58.—	68.—	—
"	franceză	—	—	—
"	italiană	—	—	—
Oleu de rap.	roșie	54.—	64.—	—
Oleu de in	refinat	36.50	37.—	—
Unș. de porc	dela Pesta	60.50	61.—	—
Silînă	dela țeară	51.—	51.50	—
Sîn	sventată	57.—	53.—	—
Prune	afumată	33.50	4.50	—
Lictar	din Bosnia, în buți	—	—	—
Nuci	din Sērbia, în saci	10.25	18.75	—
Gogoși	slavon, nou	16.50	16.75	—
Miere	bănățenesc	16.—	16.25	—
	din Ungaria	—	—	—
	unguresci	—	—	—
	sērbesci	—	—	—
	brută	29.50	30.—	—
Ceară	galbînă străcurată	34.50	35.—	—
Spirt	de Rosenau	115.—	116.—	—
	brut	16.—	16.—	—
	Drojdințe de spirt	18.50	19.—	—

Cursul pieței din Sibiu.

din 29 Ianuarie st. n. 1889.

Hărție-monetă română Cump. 9.15 vînd. 9.20

Lire turcești „ 10.80 „ 10.88

Imperiali „ 9.80 „ 9.86

Ruble rusești „ 1.24 „ 1.26

Bursa de Budapesta

din 27 Ianuarie st. n. 1889.

Rentă de aur ung. 6% 101.15

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIU.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR ȘI ELENA.

Istoria

preafrumosului fecior de craiu și a preafrumoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

A ieșit de sub tipar și se află de vânzare la
Institutul tipografic din Sibiu:

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

P. T.

Recomand

depositul meu de ghete

de stradă, călătorie și salon

și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai
nouve ghete (specialități vieneze), precum și
asupra celui mai mare asortiment de ghete
bărbătești, femeiești și de băieți cu cele mai
ieftine prețuri.Comandă din afară cu rambursă; în cas că
nu convine, marfa se primește înapoi.Totodată atrag atențiunea asupra neîntrecutei
mele alifii de bățături și asupra excelentei
alifii de degerături.

M. Bachholzky.

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

Banca generală de asigurare
„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIU,

fundată în anul 1868

[662] 8

asigurăză prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în cont a pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc.
- b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1884 fl. 541,489.74	în a. 1869—1884 fl. 388,229.15
în a. 1885 „ 35,702.29	în a. 1885 „ 35,843.24
în a. 1886 „ 40,565.12	în a. 1886 „ 43,594.—
în a. 1887 „ 57,939.61	în a. 1887 „ 42,436.01
Suma fl. 675,696.76	Suma fl. 510,102.40

1,185.799 fl. 16 cr.

Conform bilanțului pentru 1887 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
584.783 fl. 27 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. Păcală și Tandală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. Îndărășnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. Blăstēm de mamă. Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. Din bătrani. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. Pepământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. Căldărușă cu trei picioare. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. Un pețitor îndărășnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. Prietinel meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. Sgărcitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. Nuci-impărat. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. Dina-impărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. Roma învinsă. Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

DICTIONAR

român-german și german-român

de

Sab. Pop. Barciannu,
od. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barciannu.

Partea I. Română-germană. (704 pagini.)

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Chiar acum a apărut:

Partea II. Germană-română. (1152 pagini.)

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depositar general

pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,
București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
4. Consemnări sumare despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Protocoale de zalogire (záloglási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . . 50 cr.
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
8. Filera de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută 80 cr.
12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.

Antistiile comunale sânt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886.
DESPRE JURISDICTIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 35.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII.

din anul 1886:

Despre comune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.